

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemeen

1. Inleiding

Dit wetsvoorstel strekt in de eerste plaats tot herstel van een aantal gebreken van ondergeschikte aard in diverse wetten, hoofdzakelijk op het terrein van het Ministerie van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening en het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Het gaat om gebreken die slechts technisch van aard zijn, zoals onjuiste verwijzingen en verschrijvingen. Daarnaast strekt dit wetsvoorstel tot het overnemen van een aantal artikelen uit de Vangnetregeling Omgevingswet in wetgeving in formele zin.

2. Hoofdpijnen van het voorstel

Allereerst wordt een aantal gebreken van ondergeschikte aard hersteld. Het betreft onder andere verschrijvingen, onjuiste verwijzingen en gebreken die zijn ontstaan als gevolg van onjuist geformuleerde wijzigingsopdrachten of reeds materieel uitgewerkte wetsbepalingen.

Daarnaast worden met dit wetsvoorstel enkele bepalingen uit de Vangnetregeling Omgevingswet overzet naar de Aanvullingswet geluid Omgevingswet, de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet, Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, de Invoeringswet Omgevingswet, de Omgevingswet en de Wet waardering onroerende zaken. Op grond van artikel 5.1, derde en vierde lid, van de Invoeringswet Omgevingswet heeft de stelselverantwoordelijke minister in specifieke gevallen de bevoegdheid om bij te sturen op het moment dat er onvolkomenheden ontstaan na invoering van de Omgevingswet. Van deze bevoegdheid is gebruik gemaakt in de Vangnetregeling Omgevingswet, die op 1 januari 2024 in werking is getreden. In deze regeling zijn regels gesteld in aanvulling op of in afwijking van de Invoeringswet Omgevingswet. Zeker waar het een afwijking betreft is het van belang deze zo snel mogelijk op te nemen in de wet in formele zin. Dit wetsvoorstel strekt daartoe.

Ook wordt met het oog op de portefeuilleverdeling van het kabinet Schoof in een aantal wetten op het terrein van het Ministerie van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening en het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties de aanduidingen van de ministers geactualiseerd. Strikt genomen hoeft de aanduiding niet te worden aangepast. De minister kan vanaf het moment dat de koninklijke besluiten daarvoor op grond van de artikelen 43 en 44 van de Grondwet zijn vastgesteld en gepubliceerd de taken en bevoegdheden uitoefenen die hem of haar toekomen. Niettemin is het voor de gebruiker van de wetgeving inzichtelijk als de wetgeving op dit punt zo veel mogelijk is geactualiseerd.

Bovendien wordt voorgesteld een aantal bepalingen in de Wet privatisering ABP (WPA) te laten vervallen. De WPA geeft de basis voor de afspraken rond het bestaan van en de rol van het pensioenfonds ABP en de verplichte deelname van overheids- en onderwijspersoneel aan de ABP-regeling. De WPA is in werking getreden bij de privatisering van het ABP per 1 januari 1996. Veel artikelen in de WPA zijn specifiek gericht op de privatisering van het ABP en zijn inmiddels materieel uitgewerkt, maar nog niet vervallen. Als gevolg van de wijziging in de pensioenwetgeving door de Wet toekomst pensioenen, moet ook de ABP-pensioenregeling worden aangepast om aan de nieuwe wetgeving te voldoen. Deze transitie wordt voorbereid. Om te zijner tijd in de WPA de benodigde aanpassingen voor de transitie op een heldere manier op te kunnen nemen, is het goed als uitgewerkte bepalingen die specifiek betrekking hebben op de vorige overgang de wet niet meer onnodig belasten.

Tot slot wordt voorgesteld om de Wet van 24 maart 2021 tot wijziging van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, de Uitvoeringswet huurprijzen woonruimte en de Woningwet (tijdelijke huurkorting) (Stb. 2021, 162) en de Wet van 7 juli 2021 tot wijziging van de Huisvestingswet 2014, de Woningwet, Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek en de Overgangswet nieuw Burgerlijk Wetboek naar aanleiding van de evaluatie van de herziene Woningwet en om de mogelijkheden voor tijdelijke huurovereenkomsten te verruimen (Stb. 2021, 425) in te trekken, nu deze wetten materieel reeds zijn uitgewerkt.

De voorgestelde wijzigingen zijn afzonderlijk beschreven in het artikelsgewijze deel van deze memorie van toelichting.

3. Gevolgen

Het grootste deel van de wijzigingen is van technische aard en zal daarom geen gevolgen hebben voor de praktijk.

Wat betreft het overzetten van de bepalingen uit de Vangnetregeling Omgevingsrecht geldt dat deze bepalingen sinds 1 januari 2024 reeds geldend recht zijn. Omzettingen van de Vangnetregeling Omgevingswet zijn artikelen I, onder B en onder C, artikel II, onder A en onder B, artikel III, artikel V, onder A tot en met C, onder E en onder F, en artikel XVIII. Slechts artikel I, onder B en onder C, zijn inhoudelijk gewijzigd ten opzichte van de Vangnetregeling Omgevingswet. Deze bepalingen zijn een omzetting van artikel 4.1 van de Vangnetregeling Omgevingswet. Ze beperken de bestuurslasten in gevallen waarin een bestuursorgaan een besluit voorbereidt waarop zowel de geluidsregels in het Besluit kwaliteit leefomgeving als de Wet geluidhinder van toepassing zijn. Gegeven de complexiteit van de toetsing aan geluidsregels in dergelijke gevallen zal de relatieve besparing gering zijn.

Gelet op de aard van de wijzigingen heeft het voorstel bovendien geen gevolgen voor de regeldruk.

4. Advies en consultatie

Deze paragraaf zal na de consultatiefase worden aangevuld op basis van de reacties.

5. Inwerkingtreding

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld. Er wordt gestreefd naar inwerkingtreding per 1 juli 2026.

B. Artikelsgewijs

Artikel I (Aanvullingswet geluid Omgevingswet)

A

In artikel 3.3, tweede lid, onderdeel a, van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet wordt gesproken over de onherroepelijkheid van het saneringsplan. Formeel gezien wordt echter niet het saneringsplan onherroepelijk, maar het besluit tot vaststelling van het saneringsplan. Dit wordt verbeterd in de tekst van dit onderdeel. Deze formulering sluit ook beter aan bij de onderdelen b en c van hetzelfde artikellid.

B en C

Voorgesteld wordt aan de artikelen 3.5 en 3.6 van de Aanvullingswet geluid een uitzondering toe te voegen die voorkomt dat het gecumuleerde geluid van meerdere geluidbronnen zowel op grond van oud recht als op grond van nieuw recht moet worden beoordeeld. Om het verband met zowel het oude als het nieuwe recht te laten zien, is gekozen voor een formulering waarin zowel de terminologie van artikel 110f, eerste lid, nahef van de Wet geluidhinder ("onderzoek naar de effecten van de samenloop van de verschillende geluidsbronnen") als de formulering van artikel 3.38 van het Besluit kwaliteit leefomgeving ("gecumuleerd geluid") gehanteerd wordt.

In de artikelen 3.5, eerste lid, onder a, en 3.6, eerste lid, onder a en b, van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet is voor provinciale wegen en voor industrieterreinen bepaald dat het oude recht moet worden toegepast, zolang voor de genoemde bronsoorten nog geen geluidproductieplafonds zijn vastgesteld. Dat oude recht omvat met artikel 110a, zesde lid, van de Wet geluidhinder ook een oordeel over de aanvaardbaarheid van de gecumuleerde geluidsbelastingen. Op grond van de artikelen 3.38, eerste lid, 5.78p, 5.78ac en 5.78af, vijfde lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving is een dergelijk beoordeling ook onder nieuw recht vereist. De situatie kan zich voordoen dat een geluidgevoelig gebouw wordt toegelaten in het geluidaanachtsgebied van bijvoorbeeld een hoofdspoorweg – waarvoor al nieuw recht geldt – en een provinciale weg waarvoor nog oud recht van toepassing is. Het is onredelijk belastend voor het bevoegd gezag dat het gecumuleerde geluid dan op twee wijzen berekend en beoordeeld moet worden, volgens het oude en het nieuwe recht. Daarom is in artikel 4.1 van de Vangnetregeling Omgevingswet al geregeld dat in een dergelijk geval niet meer de rekenregels van het Reken- en

meetvoorschrift geluid 2012 (onder de Wet geluidhinder) worden gebruikt, maar de rekenregels die zijn opgenomen in de Omgevingsregeling (onder de Omgevingswet). De nu voorgestelde wijzigingen vervangen die vangnetbepaling.

Onder de Vangnetregeling Omgevingswet wordt bij toepassing van oud recht nog wel een cumulatieberekening gedaan. Daarbij worden echter onder oud en nieuw recht dezelfde uitgangspunten en rekenregels gehanteerd. Voor die variant was gekozen om niet meer dan nodig uitzonderingen te maken op wetbepalingen. Nu er sprake is van een wetswijziging is dat niet langer nodig en wordt voorgesteld de cumulatieberekening naar oud recht niet langer te vereisen. De voorgestelde wijziging is daarom nog iets eenvoudiger voor de uitvoering dan de regeling, zoals die is opgenomen in de Vangnetregeling Omgevingswet.

In de uitzonderlijke gevallen dat er meerdere geluidbronnen betrokken zijn waarop artikel 3.5 of 3.6 van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet van toepassing is en geen bronnen waarvoor nieuw recht geldt, wordt de beoordeling van de gecumuleerde geluidbelasting nog gedaan volgens oud recht, dit conform de hoofdregel van die artikelen.

Artikel II (Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet)

A

Met dit onderdeel wordt de geldingsduur verduidelijkt van voorkeursrechten op grond van de Wet voorkeursrecht gemeenten, die op het moment van inwerkingtreding van de Omgevingswet al vijf jaar of langer golden en onder overgangsrecht gelijkgesteld worden met een voorkeursrecht op grond van de Omgevingswet. Met het amendement-Regterschot c.s.¹ op de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet is bepaald dat een voorkeursrecht op grond van de Omgevingswet niet tien jaar, maar slechts vijf jaar geldt en eenmalig met vijf jaar kan worden verlengd. Met deze wijziging was niet beoogd de positie van de overheid erop achteruit te laten gaan. Aangenomen mocht dan ook worden dat voorkeursrechten die op het moment van inwerkingtreding van de Omgevingswet al vijf jaar of langer golden, bij ontbreken van enige noodzaak of bevoegdheid tot verlenging onder oud recht bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onverkort voor de oorspronkelijke geldingstermijn zouden blijven gelden en niet van rechtswege zijn komen te vervallen. Omwille van de rechtszekerheid is dit met artikel 5.1 van de Vangnetregeling Omgevingswet bevestigd en verduidelijkt. De voorgestelde wijziging voorziet in een wettelijke voortzetting van hetgeen bij wijze van tijdelijke regeling in artikel 5.1 van de Vangnetregeling Omgevingswet was bepaald.

B

Met deze wijzigingsopdracht wordt artikel 5.2 van de Vangnetregeling Omgevingswet omgezet naar de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet. Met de Vangnetregeling Omgevingswet is in aanvulling op artikel 4.6 van de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet de lijst der geldelijke regelingen, bedoeld in artikel 47 van de Wet inrichting landelijk gebied gelijkgesteld aan een besluit geldelijke regelingen als bedoeld in artikel 12.36 van de Omgevingswet. De lijst der geldelijke regelingen wordt aan het eind van het landinrichtingsproject opgesteld. Een project dat vele jaren duurt. Deze lijst is bij de inwerkingtreding van de Omgevingswet op 1 januari 2024 vervangen door het besluit geldelijke regelingen. Met het ingevoegde derde lid wordt zeker gesteld dat de lijst der geldelijke regelingen uit de Wet inrichting landelijk gebied gelijkgesteld is met het besluit geldelijke regelingen, bedoeld in de Omgevingswet. Door dit expliciet te regelen, is onnodig risico bij het kostenverhaal en risico op juridische geschillen voorkomen. Dit is in het bijzonder van belang omdat met de lijst der geldelijke regeling grote bedragen gemoeid zijn.

Artikel III (Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek)

In dit artikel wordt een omissie hersteld. In de Invoeringswet Omgevingswet is in de betreffende artikelen geregeld dat de vergunning van artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) wordt vervangen door een vergunning voor een bouwactiviteit als bedoeld in artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet. Echter, met de

---

¹ *Kamerstukken II*, 2019/20, 35 133, nr. 31.

inwerkingtreding per 1 januari 2024 van de Wet kwaliteitsborging voor het bouwen is de vergunningsplicht voor bouwactiviteiten die vallen onder gevolgklasse 1 komen te vervallen. Voor bouwactiviteiten die vallen onder gevolgklasse 1 geldt een meldplicht voordat met de bouwactiviteiten wordt begonnen en een gereedmeldingsplicht voordat het betreffende bouwwerk in gebruik wordt genomen. In dit wijzigingsartikel wordt aangesloten bij de gereedmeldingsplicht als moment wanneer de betreffende normen gaan gelden of ophouden te gelden. In artikel 2.17, tweede lid, van het Besluit bouwwerken leefomgeving staat omschreven welke bouwactiviteiten vallen onder gevolgklasse 1. De wijziging betreft een omzetting van artikel 1.3 van de Vangnetregeling Omgevingswet.

Artikel IV (Huisvestingswet 2014)

A

In artikel 11b van de Huisvestingswet 2014 wordt verwezen naar artikel 271, eerste lid, tweede volzin van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek. Met de Wet vaste huurcontracten is deze volzin echter verplaatst naar het tweede lid van dat artikel. Hierdoor is de verwijzing in de Huisvestingswet 2014 niet langer juist. Met dit onderdeel wordt de verwijzing gecorrigeerd.

B

Artikel 51, vijfde lid, van de Huisvestingswet 2014 bevat een evaluatiebepaling met betrekking tot hoofdstuk 7 van die wet. In deze bepaling wordt de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties geadresseerd. Gelet op de portefeuillevverdeling van het kabinet Schoof worden de taken en bevoegdheden uit de Huisvestingswet 2014 vervuld door de Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening. Omdat in artikel 1 van de Huisvestingswet 2014 het begrip 'Onze Minister' gedefinieerd wordt als 'Onze Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening', kan in artikel 51 worden volstaan met het noemen van 'Onze Minister'.

Artikel V (Invoeringswet Omgevingswet)

A

Deze wijziging voegt verordeningen als bedoeld in artikel 10.32a van de Wet milieubeheer (hemelwaterverordeningen) toe aan de lijst van besluiten waarop afdeling 4.1 van de Invoeringswet Omgevingswet van toepassing is. Besluiten tot aanwijzingen van een gebied op grond van hemelwaterverordeningen vallen buiten de reikwijdte van dit artikel. De wijziging regelt ook dat het overgangsrecht voor lopende procedures in artikel 4.4 van de Invoeringswet Omgevingswet van toepassing is op de hemelwaterverordeningen. De andere inhoudelijke artikelen van afdeling 4.1 zijn gericht op beschikkingen en hebben geen gevolgen voor de hemelwaterverordeningen.

Artikel 4.4 van de Invoeringswet Omgevingswet regelt dat als voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet voor een ambtshalve te nemen besluit een ontwerp ter inzage is gelegd van een besluit op de voorbereiding waarvan afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is, het oude recht van toepassing blijft. Bij niet-appellabele besluiten als de hemelwaterverordening geldt dat tot het besluit van kracht wordt.

Uit de memorie van toelichting bij de Technische Verzamelwet Omgevingswet 2023 blijkt dat verondersteld werd dat artikel 4.4 van de Invoeringswet Omgevingswet ook van toepassing is op hemelwaterverordeningen.² Dit was echter niet geregeld door een verwijzing naar artikel 10.32a van de Wet milieubeheer in artikel 4.1 van de Invoeringswet Omgevingswet.

B

De zin 'blijft het oude recht van toepassing tot dit besluit van kracht is' zou niet alleen betrekking moeten hebben op onderdeel b van artikel 4.6, tweede lid, maar ook op onderdeel a. Door een fout in de opmaak wordt die illusie wel gewekt. Voorgesteld wordt om deze redactionele fout te

---

² *Kamerstukken II 2022/23, 36 367, nr. 3, p. 10.*

herstellen door herformulering van het gehele tweede lid. De wijziging betreft de omzetting van artikel 1.7 van de Vangnetregeling Omgevingsrecht.

C

Het voorgestelde artikel 4.80a0 van de Invoeringswet Omgevingswet bevat een specifieke overgangsrechtelijke regeling voor aanvragen om een omgevingsvergunning voor bouw- en aanlegactiviteiten die op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) zijn ingediend en waarop op het tijdstip van inwerkingtreding van de Omgevingswet nog geen onherroepelijke beslissing is genomen. Artikel 4.80a0 komt in de plaats van artikel 1.8 van de Vangnetregeling Omgevingswet.

Artikel 4.80a0 strekt er kort samengevat toe het omgevingsplan een plaats te geven in de beoordelingsregels voor aanvragen voor een omgevingsvergunning voor bouw- en aanlegactiviteiten die zijn ingediend onder het oude recht. Hiermee wordt afgeweken van artikel 4.3 van de Invoeringswet Omgevingswet dat in generieke zin regelt dat zulke aanvragen onder het oude recht worden afgewikkeld. Dit betekent dat een aanvraag voor een bouw- of aanlegactiviteit als hiervoor bedoeld in beginsel wordt beoordeeld, en dat vervolgens de beslissing wordt genomen, aan de hand van het bestemmingsplan zoals dat direct voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Omgevingswet van kracht was. Daarmee staat deze generieke overgangsrechtelijke regeling eraan in de weg dat bij het nemen van de beslissing op een dergelijke aanvraag (*ex nunc*) rekening wordt gehouden met een wijziging van het planologisch regime die na de inwerkingtreding van de Omgevingswet, maar voor het nemen van de beslissing op de aanvraag, tot stand is gekomen en in werking is getreden. Hiermee wordt bijvoorbeeld geen recht gedaan aan de situatie waarin de beslissing op de aanvraag om een omgevingsvergunning op grond van artikel 3.3 van de Wabo moet worden aangehouden. Deze aanhoudingsplicht heeft immers juist het doel om pas te hoeven beslissen op het moment waarop het nieuwe (ten tijde van de aanvraag nog in voorbereiding of procedure zijnde) bestemmingsplan in werking is getreden. Het voorgestelde artikel 4.80a0 biedt onder meer hier een oplossing voor.

Met betrekking tot de doorwerking van de aanhoudingsplicht in het stelsel van de Omgevingswet is in de artikelen 4.80a en 4.103 tot en met 4.104a van de Invoeringswet Omgevingswet eerder wel al voorzien in overgangsrecht, zodat aanhoudingsplichten voor aanvragen om een omgevingsvergunning op grond van de Wabo als gevolg van de inwerkingtreding van de Omgevingswet niet voortijdig vervallen en evenmin oneindig voortduren. Ook is erin voorzien dat voorbereidingsbesluiten niet vervallen. In de situatie waarbij niet tijdig (voor inwerkingtreding van de Omgevingswet) een ontwerpbestemmingsplan in procedure is gebracht, geldt sinds de inwerkingtreding van de Omgevingswet een op grond van de Wet ruimtelijke ordening vastgesteld voorbereidingsbesluit als een op grond van de Omgevingswet vastgesteld voorbereidingsbesluit. Een gemeente heeft in dat geval anderhalf jaar de tijd om een wijziging van het omgevingsplan voor te bereiden en in werking te laten treden. De aanhoudingsplicht van ingediende aanvragen om een omgevingsvergunning op grond van artikel 3.3 van de Wabo loopt in deze situatie door tot het moment waarop deze omgevingsplanwijziging in werking is getreden (dan wel het voorbereidingsbesluit is komen te vervallen).

Het voorgestelde artikel 4.80a0 blijft uitgaan van de hoofdregel dat aanvragen om een omgevingsvergunning voor bouw- en aanlegactiviteiten als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a en b, van de Wabo met oud recht worden afgewikkeld. De bepaling maakt het echter mogelijk om rekening te houden met bestemmingsplanprocedures die voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet, met een voorbereidingsbesluit, in voorbereiding zijn genomen of zijn gestart met de terinzagelegging van een ontwerpbestemmingsplan en nog doorlopen sinds inwerkingtreding van de Omgevingswet. Ook is bepaald dat bij het opleggen van een voorschrift dat een exploitatiebijdrage verschuldigd is, het omgevingsplan in acht wordt genomen.

Artikel 4.80a0, eerste lid, onder a, maakt het in de eerste plaats mogelijk om de aangevraagde omgevingsvergunning toch te weigeren als de activiteit weliswaar in overeenstemming is met het bestemmingsplan zoals dat direct voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Omgevingswet gold (oud recht), maar in strijd is met het omgevingsplan zoals dat geldt ten tijde van het nemen van de beslissing op de aanvraag. Voor het weigeren van die vergunning zal, zoals beschreven, in ieder geval aanleiding bestaan in de situatie waarin ten tijde van de indiening van de aanvraag sprake was van een aanhoudingsplicht in verband met de voorbereiding van een nieuw planologisch

regime. Als dit nieuwe regime, als onderdeel van het omgevingsplan, aan vergunningverlening in de weg staat, kan de vergunning wegens strijd met dit nieuwe regime worden geweigerd. In de bepaling is met reden gekozen voor een bevoegdheid – dus geen verplichting – om de vergunning te weigeren. In weerwil van het omgevingsplan kan voor verlening van de vergunning bijvoorbeeld toch aanleiding bestaan als ten tijde van het indienen van de aanvraag nog geen voorbereidingsbesluit was genomen en evenmin een ontwerp van een bestemmingsplan ter inzage was gelegd. Het oude recht brengt in dergelijke gevallen met zich dat de aanvraag moet worden beoordeeld aan de hand van het bestemmingsplan zoals dat gold ten tijde van het indienen van de aanvraag en niet aan de hand van het bestemmingsplan zoals dat gold direct voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Omgevingswet.

Spiegelbeeldig aan het eerste lid, onder a, maakt het eerste lid, onder b, het mogelijk om een vergunning toch te verlenen voor een activiteit die juist in strijd is met het bestemmingsplan zoals dat direct voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Omgevingswet gold (oud recht), maar in overeenstemming is met het omgevingsplan zoals dat luidt op het moment van het nemen van de beslissing. Er zijn situaties bekend waarin het bevoegd gezag met toepassing van artikel 4:15, tweede lid, aanhef en onder a, van de Algemene wet bestuursrecht (uitstel met instemming van de aanvrager) de beslistermijnen opschort tot een nieuw planologisch regime in werking is getreden dat de aangevraagde activiteit toestaat. Om deze praktijk ook in de overgang van oud naar nieuw recht te kunnen voortzetten, biedt artikel 4.80a0, eerste lid, onder b, de mogelijkheid een vergunning te verlenen op grond van het omgevingsplan zoals dat luidt ten tijde van het nemen van de beslissing.

Artikel 4.80a0, eerste lid, onder c, ziet op het in de vergunningvoorschriften opnemen dat de exploitatiebijdrage verschuldigd is. Zoals hierboven is genoemd moet als voor inwerkingtreding van de Omgevingswet een aanvraag om een omgevingsvergunning voor het bouwen van een bouwwerk is ingediend waarop nog niet is beslist, het oude recht op die aanvraag worden toegepast. Als het gaat om een bouwplan als bedoeld in artikel 6.12, eerste lid, van de Wet ruimtelijke ordening waarvoor het verhaal van de kosten van de grondexploitatie niet is verzekerd, moet op grond van artikel 6.17 van de Wet ruimtelijke ordening met inachtneming van het exploitatieplan een voorschrift aan de omgevingsvergunning worden verbonden met de strekking dat de vergunninghouder een exploitatiebijdrage is verschuldigd. Artikel 4.80a0, eerste lid, onder c, regelt als uitzondering op de toepassing van het oude recht dat de exploitatiebijdrage wordt vastgesteld met inachtneming van de regels voor kostenverhaal zoals die in het omgevingsplan zijn vervat.

Artikel 4.80a0, tweede lid, regelt de afstemming tussen dat artikel en artikel 4.3 van de Invoeringswet Omgevingswet. Dat artikel is niet van toepassing omdat artikel 4.80a0 in een specifieke regeling voor de daarin bedoelde aanvragen voorziet.

D

Met dit onderdeel wordt de Invoeringswet Omgevingswet afgestemd op de portefeuillevordering van kabinet Schoof. Daartoe wordt in de artikelen 4.103 en 5.1 'Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties' vervangen door 'Onze Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening'.

Ook andere artikelen in hoofdstuk 5 van de Invoeringswet Omgevingswet verwijzen naar de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Bij de voorbereiding van de Verzamelwet Omgevingswet 2023 is echter besloten deze bepalingen niet te wijzigen, omdat de bepalingen voornamelijk van betekenis waren op het moment van inwerkingtreding.

Daarom wordt in deze Verzamelwet voorgesteld om enkel de artikelen 4.103 en 5.1 op dit punt te wijzigen.

E

In artikel 4.110 van de Invoeringswet Omgevingswet wordt per abuis de Minister van Infrastructuur en Waterstaat genoemd waar het gaat om een ontheffing als bedoeld in artikel 4.3a, eerste lid, van

de Wet ruimtelijke ordening terwijl niet die minister maar de Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening moet worden aangemerkt als het bevoegd gezag waar het gaat om de Wet ruimtelijke ordening en de daarin toegedeelde taken en bevoegdheden. Via deze wijzigingsopdracht wordt artikel 4.110 alsnog afgestemd op deze bevoegdheidsverdeling. De wijziging betreft omzetting van artikel 1.9 van de Vangnetregeling Omgevingsrecht. In artikel 1.9 van de Vangnetregeling Omgevingsrecht was echter geregeld dat voor 'Onze Minister van Infrastructuur en Waterstaat' moet worden gelezen 'Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties'. De verwijzing naar de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties is gelet op de nieuwe portefeuillevordering ook alweer achterhaald. Om deze reden wordt voorgesteld om in artikel 4.110 beide verwijzingen naar de Minister van Infrastructuur en Waterstaat te vervangen door verwijzingen naar de Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening.

F

Dit onderdeel voorziet in verduidelijkend overgangsrecht in de Invoeringswet Omgevingswet voor exploitatieplannen. Hiermee wordt in een wettelijke voortzetting voorzien van hetgeen bij wijze van tijdelijke regeling in artikel 1.6 van de Vangnetregeling Omgevingswet was bepaald

Artikel 4.111a, eerste lid, Invoeringswet Omgevingswet (nieuw)

Om verwarring in de praktijk te voorkomen expliciteert het voorgestelde artikel 4.111a, eerste lid, volledigheidshalve dat exploitatieplannen, die van rechtswege onderdeel uitmaken van het tijdelijke deel van het omgevingsplan of gelden als voorschrift bij een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit en die inhoudelijk voldoen aan het nieuwe recht maar nog de terminologie hanteren van de Wet ruimtelijke ordening, voor de toepassing van de afdeling 13.6 van de Omgevingswet worden aangemerkt als kostenverhaalsregels of kostenverhaalsvoorschriften in de zin van artikel 13.14, eerste respectievelijk derde lid, van de Omgevingswet.

Bij de inwerkingtreding van de Omgevingswet zijn van rechtswege omgevingsplannen ontstaan. In artikel 4.6 van de Invoeringswet Omgevingswet zijn de besluiten aangewezen die deel uitmaken van het tijdelijke deel van deze omgevingsplannen. Hiertoe behoort ook het exploitatieplan als bedoeld in artikel 6.12, eerste lid, van de Wet ruimtelijke ordening. In artikel 4.13 van de Invoeringswet Omgevingswet is bepaald dat het exploitatieplan wordt beschouwd als aan de omgevingsvergunning verbonden voorschriften, als dat plan betrekking heeft op een omgevingsvergunning.

Dat ruimtelijke besluiten, zoals bestemmingsplannen, op grond van artikel 4.6 van de Invoeringswet Omgevingswet deel zijn gaan uitmaken van het omgevingsplan zoals dat van rechtswege is ontstaan bij de inwerkingtreding van de Omgevingswet, brengt niet met zich dat het omgevingsplan ook meteen de wettelijk vereiste regels bevat die met het oog op een evenwichtige toedeling van functies aan locaties moeten worden gesteld. Om deze reden bepaalt artikel 22.5, eerste lid, van de Omgevingswet dat deze eis tot een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip niet geldt. Een vergelijkbare overgangsrechtelijke bepaling is voor regels over kostenverhaal niet gegeven. Inhoudelijk is deze ook niet nodig, omdat de exploitatieplannen die zijn vastgesteld op grond van de Wet ruimtelijke ordening materieel voldoen aan de wettelijke vereisten voor omgevingsplanregels in de regeling voor kostenverhaal met tijdvak, vervat in artikel 13.14, eerste lid, van de Omgevingswet. Tijdens de overgangsfase kan het echter voorkomen dat op basis van deze exploitatieregels in het omgevingsplan vervolgbesluiten over kostenverhaal op grond van artikel 13.18 van de Omgevingswet moeten worden vastgesteld. Zo zal de verschuldigde bijdrage onder de Omgevingswet moeten worden vastgesteld, als er ten tijde van inwerkingtreding van de Omgevingswet nog geen omgevingsvergunning voor een bouwplan was aangevraagd waaraan op grond van het overgangsrecht voorschriften over de exploitatiebijdrage kunnen worden verbonden. Het exploitatieplan in het tijdelijke deel van het omgevingsplan vormt dan het kader voor de kostenverhaalsbeschikking en de eindafrekening als bedoeld in de artikelen 13.18 en 13.20 van de Omgevingswet.

De artikelen van afdeling 13.6 van de Omgevingswet gaan uit van de nieuwe terminologie van kostenverhaal onder de Omgevingswet, waarin de term exploitatie niet meer voorkomt. Exploitatieplannen bevatten deze termen nog wel. Om verwarring hierover in de praktijk te voorkomen, voorziet het voorgestelde artikel 4.111a, eerste lid, onder a, er volledigheidshalve expliciet in dat de regels in exploitatieplannen voor de toepassing van de afdeling 13.6 van de

Omgevingswet worden aangemerkt als kostenverhaalsregels in de zin van artikel 13.14 van de Omgevingswet. Dit brengt bijvoorbeeld met zich dat een exploitatiegebied als kostenverhaalsgebied moet worden beschouwd, en dat regels over de toerekening van kosten aan gronden als bedoeld in de artikelen 6.13, eerste lid, onder c, onder 6°, en 6.18 van de Wet ruimtelijke ordening worden aangemerkt als regels over de verdeling van kosten over activiteiten als bedoeld in artikel 13.14, eerste lid, onder e, onder 1°, van de Omgevingswet. Het voorgestelde artikel 4.111a, eerste lid, onder b, regelt hetzelfde voor regels van het exploitatieplan, voor zover deze beschouwd worden als aan de omgevingsvergunning verbonden voorschriften.

Het gaat hier louter om de toepassing van afdeling 13.6 van de Omgevingswet ingeval een exploitatieplan dat is vastgesteld op grond van de Wet ruimtelijke ordening op grond van artikel 4.6, eerste lid, van de Invoeringswet Omgevingswet deel uitmaakt van het tijdelijke deel van het omgevingsplan. Daarmee heeft het voorgestelde eerste lid geen gevolgen voor andere wettelijke bepalingen waarvoor die juridische status van belang is, bijvoorbeeld de bij of krachtens de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken gestelde regels zoals die vanaf de inwerkingtreding van de Omgevingswet luiden.

Het voorgestelde eerste lid voorziet niet in bijzondere bepalingen voor kostenverhaal op basis van exploitatieplannen of exploitatieregels in bestemmingsplannen op grond van (na de inwerkingtreding van de Omgevingswet nog lopende) experimenten op grond van de Crisis- en herstelwet. Voor deze experimenten biedt artikel 4.30 van de Invoeringswet Omgevingswet toereikend overgangsrecht. Zo wordt een kostenverhaalsbeschikking of eindafrekening voor exploitatieregels in bestemmingsplannen die met toepassing van artikel 7v of 7ah van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet zijn vastgesteld of onder overgangsrecht onherroepelijk zijn geworden, vastgesteld op grond van die experimenten (met toepassing van artikel 4.30 van de Invoeringswet Omgevingswet in combinatie met artikel 7v, zesde, negende en vijftiende lid, respectievelijk artikel 7ah, vierde, zevende en tiende lid, van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet). Als de vaststelling van een exploitatieplan is uitgesteld met toepassing van artikel 7c, tiende lid, van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet en de Omgevingswet is in werking getreden voordat een omgevingsvergunning voor het bouwen van een bouwwerk werd aangevraagd, dan wordt dat exploitatieplan – in lijn met het experiment – vastgesteld bij de omgevingsvergunning voor een binnenplanse omgevingsplanactiviteit (zoals bedoeld in artikel 22.26 van het omgevingsplan zoals dat van rijkswege is ingevoegd met het Invoeringsbesluit Omgevingswet). Overeenkomstig artikel 4.13, tweede lid, onder c, van de Invoeringswet Omgevingswet geldt dat exploitatieplan als aan die omgevingsvergunning verbonden voorschriften.

Artikel 4.111a, tweede lid, Invoeringswet Omgevingswet (nieuw)

Omdat een eindafrekening op grond van artikel 6.20 van de Wet ruimtelijke ordening verplicht was en de Omgevingswet uitgaat van regels in het omgevingsplan over de eindafrekening, gold voor exploitatieplannen in het tijdelijke deel geen expliciete verplichting om een eindafrekening vast te stellen. Om die reden bepaalt het tweede lid van het voorgestelde artikel 4.111a dat de eindafrekening wordt vastgesteld overeenkomstig de regels in artikel 6.20 van de Wet ruimtelijke ordening zolang het exploitatieplan in het tijdelijke deel van het omgevingsplan voor de betrokken gronden geldt en er nog geen regels voor de eindafrekening in de zin van artikel 13.14 van de Omgevingswet zijn gesteld. Deze regeling voorziet niet in een vergelijkbare explicitering voor artikel 6.19, aanhef, van de Wet ruimtelijke ordening, omdat artikel 13.16 van de Omgevingswet bepaalt dat de verschuldigde bijdrage wordt bepaald door verdeling van de kosten over activiteiten naar rato van de opbrengsten. Dit brengt voor exploitatieplannen in het tijdelijke deel van het omgevingsplan met zich dat bij het vaststellen van een kostenverhaalsbeschikking onder nieuw recht de kostenverdelingsystematiek van gewogen eenheden in dat exploitatieplan moet worden toegepast.

Artikel VI (Omgevingswet)

A

Met dit onderdeel wordt de Omgevingswet afgestemd op de portefeuillevreiding van het kabinet Schoof. Daartoe wordt in een aantal bepalingen 'Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties' vervangen door 'Onze Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening'.

B

Met dit onderdeel wordt de Omgevingswet afgestemd op de portefeuillevreiding van het kabinet Schoof. Daartoe wordt in een aantal bepalingen 'Onze Minister voor Natuur en Stikstof' vervangen door 'Onze Minister van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur'.

C

De eis dat de minister rekening moet houden met de vereisten op economisch, sociaal en cultureel gebied en met de regionale en lokale bijzonderheden heeft per abuis niet alleen een plek gekregen aan het slot van het vierde lid van artikel 3.9 van de Omgevingswet maar ook in onderdeel b van dat artikel. Omdat deze eis betrekking heeft op het gehele programma, wordt met dit onderdeel de overtollige bijzin uit onderdeel b geschrapt. Daarnaast wordt in de slotzin een redactionele wijziging doorgevoerd bestaande uit het vervangen van 'Onze Minister' door 'die minister'. Dit is van belang omdat in de Omgevingswet het begrip 'Onze Minister' niet is gedefinieerd.

D

Dit onderdeel herstelt een omissie in artikel 9.4, eerste lid, van de Omgevingswet. Dit artikel regelt de geldingsduur van een gevestigd voorkeursrecht en geeft vervalltermijnen afhankelijk van de omgevingsrechtelijke grondslag waarbij aan de betrokken locatie een nieuwe functie is toegedacht of toegedeeld.

Met artikel 9.4, zoals ingevoegd met de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet, is beoogd aan te sluiten bij het systeem van het 'automatisch doorlopen' van een eenmaal gevestigd voorkeursrecht zoals geregeld in de voorheen geldende Wet voorkeursrecht gemeenten. Volgens dit systeem hoeft niet opnieuw een voorkeursrechtbeschikking te worden gegeven om de geldingsduur van een eerder gevestigd voorkeursrecht te verlengen, als tijdig een opvolgende omgevingsrechtelijke grondslag tot stand komt. Dit houdt in dat voor een voorkeursrecht dat is gebaseerd op een voorkeursrechtbeschikking automatisch een nieuwe geldingstermijn gaat lopen als tijdig een omgevingsvisie of programma wordt vastgesteld waarin de nieuwe functie wordt toegedacht. Op eenzelfde wijze gaat voor een voorkeursrecht dat is gebaseerd op een omgevingsvisie of programma een nieuwe geldingstermijn lopen als tijdig een omgevingsplan wordt vastgesteld waarin de nieuwe functie wordt toegedeeld.

In de memorie van toelichting bij de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet is, evenals in artikel 9, tweede en derde lid, van de voorheen geldende Wet voorkeursrecht gemeenten, voor de totstandkoming van een omgevingsplan respectievelijk bestemmingsplan uitgegaan van de vaststelling als het moment waarop de vervalltermijn van een gevestigd voorkeursrecht betrekking heeft. In artikel 9.4, eerste lid, onder a en b, van de Omgevingswet ontbreekt per abuis deze term. Hierdoor is onbedoeld niet de vaststelling, maar de tijdige inwerkingtreding van een omgevingsplan vereist om te voorkomen dat een voorkeursrecht dat berust op een omgevingsvisie, programma of voorkeursrechtbeschikking, komt te vervallen. Voorgesteld wordt dat met dit onderdeel te herstellen.

De geldingsduur van een voorkeursrecht dat komt te berusten op een omgevingsplan dat de nieuwe functie toedeelt, blijft hiermee ongewijzigd. Onder de voorheen geldende Wet voorkeursrecht gemeenten bleef een voorkeursrecht op grond van artikel 9, tweede of derde lid, gelden als tijdig een bestemmingsplan werd vastgesteld, waarbij het voorkeursrecht tien jaar na inwerkingtreding van dat bestemmingsplan van rechtswege kwam te vervallen. Met de voorgestelde wijziging van artikel 9.4, eerste lid, van de Omgevingswet wordt bereikt dat een voorkeursrecht op grond van artikel 9.1, eerste lid, onder b of c, van die wet blijft gelden als tijdig een omgevingsplan wordt vastgesteld, waarbij het voorkeursrecht vijf jaar na het ingaan ervan, in dit geval vijf jaar na inwerkingtreding van het omgevingsplan, blijft gelden. Deze termijn kan eenmaal met ten hoogste vijf jaar worden verlengd.

E

De wijziging van artikel 10.10h, eerste lid, betreft een redactionele wijziging waarmee wordt aangesloten bij de gebruikelijke formuleringen in de Omgevingswet ten aanzien van gedoogplichten.

F

In het kabinet Schoof valt niet alleen het klimaatbeleid onder de verantwoordelijkheid van de minister van Klimaat en Groene Groei; ook mijnbouw behoort tot het takenpakket van die minister. Dit betekent dat de onderverdeling van artikel 10.14 van de Omgevingswet in twee leden kan worden teruggedraaid. De minister van Infrastructuur en Waterstaat moet in beide gevallen in overleg treden met de minister van Klimaat en Groene Groei.

G

Met dit onderdeel wordt de verwijzing naar de Kadasterwet in artikel 12.4, tweede lid, van de Omgevingswet aangepast. Per abuis werd verwezen naar artikel 3, eerste lid, onderdeel r, van deze wet, terwijl dit eigenlijk onderdeel q moet zijn.

H

Dit onderdeel herstelt een omissie en voert enkele verduidelijkingen door in artikel 15.23 van de Omgevingswet. Met dit artikel, zoals ingevoegd bij de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet, is beoogd te voorzien in een ongewijzigde voortzetting van artikel 40c van de Ontheingingswet zoals dat luidde voor inwerkingtreding van de Omgevingswet. Die bepaling regelde de zogenoemde eliminatieregels voor de schadeloosstelling bij ontheinging.³ De voorgestelde wijzigingen van artikel 15.23 van de Omgevingswet laten de essentie van de eliminatieregels ongewijzigd.

De eerste wijziging herstelt en verduidelijkt de toepassing van de eliminatieregels in gevallen waarin nadelen ontstaan door een werk, dat geen overheidswerk betreft.⁴ Als hoofdregel geldt dat de schadeloosstelling wordt vastgesteld naar de toestand van het ontheingende op de datum van de eigendomsovergang. De eliminatieregels formuleert hierop een uitzondering, door te bepalen dat sommige waardeverhogende of waardeverminderende omstandigheden buiten beschouwing worden gelaten bij het bepalen van de schadeloosstelling. Met artikel 15.23 van de Omgevingswet is beoogd deze uitzondering ongewijzigd voort te zetten ten opzichte van de Ontheingingswet, maar de eliminatieregels in lijn met jurisprudentie wel te verduidelijken. Hiertoe bepaalt artikel 15.23 van de Omgevingswet dat zowel nadelen als voordelen die het gevolg zijn van een overheidswerk, worden geëlimineerd. Per abuis is echter, zo is in recentere jurisprudentie ook duidelijk geworden, verzuimd te regelen dat nadelen als gevolg van een werk waarvoor wordt ontheingend steeds geëlimineerd worden, ook als het geen overheidswerk betreft.⁵

Het voorgestelde onderdeel corrigeert deze omissie. In het eerste lid wordt daartoe verduidelijkt dat eliminatie steeds plaatsvindt als het gaat om voor- en nadelen die het gevolg zijn van de verwezenlijking van het ontheingingsbelang waarvoor ontheingend wordt, overheidswerken die daarmee samenhangen en de plannen waarop het ontheingingsbelang en de overheidswerken zijn gebaseerd. Het voorgestelde nieuwe tweede lid geeft een aparte regel voor de situatie dat het ontheingingsbelang waarvoor wordt ontheingend geen overheidswerk betreft. In dat geval worden alleen de nadelen die ontstaan als gevolg van het werk geëlimineerd. Er wordt wel rekening gehouden met de voordelen. Dat is in lijn met de hiervoor genoemde jurisprudentie, waarin tot uitdrukking komt dat voordelen van niet-overheidswerken buiten het bereik van de eliminatieregels vallen (en nadelen steeds worden geëlimineerd).

Een tweede verduidelijking betreft de schadeposten waarop artikel 15.23 van de Omgevingswet ziet. Dat artikel kan zo worden uitgelegd dat alle elementen van de schadeloosstelling onder de eliminatieregels vallen. Deze uitleg is niet beoogd. De wettelijke eliminatieregels heeft betrekking op het buiten beschouwing laten van bepaalde waardeverhogende of waardeverminderende omstandigheden bij het bepalen van de werkelijke waarde van een ontheingende zaak. Dit is

---

³ Kamerstukken II 2018/19, 35133, nr. 3, p. 262-263.

⁴ Volgens vaste jurisprudentie van de Hoge Raad moet hieronder worden verstaan een werk dat tot stand wordt gebracht voor rekening en risico van een rechtspersoon als bedoeld in art. 2:1 lid 1 en 2 BW.

⁵ HR 19 juli 2019, ECLI:NL:HR:2019:1246.

verduidelijkt door het eerste lid te beperken tot het vaststellen van de werkelijke waarde van de onteigende zaak. Gelet op artikel 15.18 van de Omgevingswet kan ook andere schade voor vergoeding in aanmerking komen. Als het gaat om het bepalen van die schade, zoals de waardevermindering van het overblijvende na onteigening of omrijnschade, worden waardeverhogende of waardeverminderende omstandigheden niet in alle gevallen weggedacht. Beoogd is dat op deze schade niet de wettelijke eliminatieregel wordt toegepast, maar aan de hand van de omstandigheden van het geval wordt bepaald of voor- of nadelen als gevolg van het werk waarvoor wordt onteigend moeten worden weggedacht. De redelijkheid van het buiten beschouwing laten van voor- of nadelen bij het vaststellen van deze schades is dermate afhankelijk van de omstandigheden van het geval, dat eliminatie niet op voorhand in abstracto kan worden voorgeschreven of uitgesloten. Het ligt voor de hand dat naar redelijkheid wordt bepaald of wel of geen rekening wordt gehouden met voordelen of nadelen als gevolg van het werk waarvoor wordt onteigend. Met de verduidelijking van het eerste lid van artikel 15.23 van de Omgevingswet wordt beoogd de bestaande jurisprudentie hierover voort te zetten.

I

Artikel 16.2 van de Omgevingswet is bedoeld om uitvoering te geven aan de consolidatieplicht in artikel 19 van de Bekendmakingswet. Op grond van dit artikel moeten geconsolideerde teksten van gewijzigde algemeen verbindende voorschriften beschikbaar worden gesteld. In artikel 19, tweede lid, van de Bekendmakingswet is een delegatiegrondslag aanwezig, zodat uitzonderingen kunnen worden gemaakt op de consolidatieplicht. In het Besluit elektronische publicaties en de Regeling elektronische publicaties zijn ook uitzonderingen op de consolidatieplicht opgenomen. Deze hebben mede betrekking op omgevingsplannen. De wijziging van artikel 16.2 van de Omgevingswet maakt duidelijk dat deze uitzonderingen dienen te worden toegepast, ook als het omgevingsplan wordt gewijzigd met toepassing van artikel 4.16, 5.52 of 16.21 van de Omgevingswet.

J

Met dit onderdeel wordt artikel 16.77aa Omgevingswet zoals ingevoegd via de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet voorzien van een opschrift.

K

Met dit onderdeel wordt de Omgevingswet afgestemd op de portefeuillevordering van het kabinet Schoof. Daartoe wordt in artikel 18.5a 'Onze Minister van Economische Zaken en Klimaat' vervangen door 'Onze Minister van Klimaat en Groene Groei'.

L

Artikel 18.10 van de Omgevingswet regelt de gevallen waarin er een bevoegdheid bestaat om een begunstigende beschikking in te trekken als sanctie. In zowel het eerste als het vierde lid van het artikel wordt als modaliteit voor het intrekken van de beschikking zowel het geheel, als het gedeeltelijk intrekken uitdrukkelijk benoemd. Dit 'geheel of gedeeltelijk' is echter een overbodige toevoeging. Het beschikken over de intrekkingbevoegdheid als zodanig impliceert immers dat daaraan ook voor een gedeelte van de betreffende beschikking uitvoering mag worden gegeven, dit vanuit het principe 'wie het meerdere mag, mag ook het mindere'. Om die reden wordt in het onderhavige artikel voorgesteld de zinsnede 'geheel of gedeeltelijk' in zowel artikel 18.10, eerste als vierde lid, te schrappen. Met deze wijziging komen de bewoordingen van artikel 18.10 ook in lijn met de artikelen 5.39 en 5.40 van de Omgevingswet, waarin voor gevallen anders dan als sanctie wordt geregeld wanneer er een verplichting respectievelijk bevoegdheid bestaat tot wijziging van de voorschriften van een omgevingsvergunning of tot intrekking van de vergunning. De zinsnede 'geheel of gedeeltelijk' komt in die artikelen niet voor maar ook aan intrekking op grond van die artikelen kan voor de gehele onderliggende beschikking of voor een gedeelte daarvan uitvoering worden gegeven. De voorgestelde wijziging van artikel 18.10 van de Omgevingswet vergroot daarmee de consistentie in de regeling voor de omgevingsvergunning binnen de Omgevingswet.

M

In artikel 19.4, vierde lid, van de Omgevingswet is het woord 'aanwijzingen' per abuis verkeerd geschreven. Via dit onderdeel wordt deze kennelijke verschrijving ongedaan gemaakt.

N

Aan het slot van artikel 22.5, eerste lid, van de Omgevingswet staat in plaats van een punt een komma. Met deze wijzigingsopdracht wordt dit hersteld.

O

Het voorgestelde artikel 22.13a van de Omgevingswet bevat een specifieke overgangsrechtelijke regeling voor aanvragen om een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bestaande uit het bouwen van een bodemgevoelig gebouw op een bodemgevoelige locatie die betrekking hebben op een locatie waarvoor de geldende regels in het omgevingsplan over dat onderwerp alleen de in het tijdelijke deel van het omgevingsplan, bedoeld in artikel 22.1, eerste lid, onder c, van de Omgevingswet, (bruidsschat) gestelde regels omvatten. De begrippen 'bodemgevoelig gebouw' en 'bodemgevoelige locatie' zijn niet in de bijlage bij de Omgevingswet gedefinieerd, maar wel in bijlage I bij het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). Op grond van artikel 1.1, eerste lid, van de bruidsschat werken deze begripsbepalingen door in de bruidsschat.

Het voorgestelde artikel 22.13a van de Omgevingswet komt in de plaats van artikel 1.10 van de Vangnetregeling Omgevingswet. Met het voorgestelde artikel wordt uitvoering gegeven aan de verplichting op grond van artikel 5.1, vierde lid, van de Invoeringswet Omgevingswet om voor de onderwerpen waarvoor een regeling in de Vangnetregeling is getroffen die afwijkt van de in artikel 5.1, derde lid, van die wet genoemde wettelijke overgangsrechtelijke bepalingen, te voorzien in een regeling bij wet. Daarbij is tot de conclusie gekomen dat anders dan waarvan in de Vangnetregeling is uitgegaan, het beoogde artikel binnen het stelsel van de Omgevingswet niet thuishoort in de Invoeringswet Omgevingswet, in het bijzonder paragraaf 4.3.19 met specifieke overgangsbepalingen voor de Woningwet, maar in paragraaf 22.1.2 van de Omgevingswet. Deze paragraaf bevat, voor zover hier van belang, bepalingen over de toepassing van het tijdelijke deel van het omgevingsplan, waaronder de bruidsschat, gedurende de overgangsfase van het omgevingsplan. De omzetting van artikel 1.10 van de Vangnetregeling naar het voorgestelde artikel 22.13a van de Omgevingswet heeft met inachtneming van deze wijziging plaatsgevonden. Het artikel zal hierna verder worden toegelicht.

De achtergrond van het artikel is gelegen in een onderdeel van de op artikel 8 van de Woningwet gebaseerde gemeentelijke bouwverordening zoals die gold onder het oude recht. De bouwverordening was voor de praktijk vooral nog van belang voor de voorschriften over het tegengaan van het bouwen van een bouwwerk op verontreinigde bodem die op grond van artikel 8, tweede lid, van de Woningwet daarin moesten worden opgenomen. Deze regels werkten via artikel 2.10, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht door in het beoordelingskader van de aanvraag om een omgevingsvergunning voor het bouwen op grond van die wet. Vaak hadden gemeenten in dit kader in hun bouwverordening de artikelen 2.4.1 en 2.4.2 uit de Model-Bouwverordening van de VNG overgenomen. Artikel 2.4.1 bevatte het verbod te bouwen op verontreinigde bodem waardoor schade of gevaar was te verwachten voor de gezondheid van de gebruikers van het bouwwerk. Artikel 2.4.2 bevatte de mogelijkheid voorschriften aan de omgevingsvergunning te verbinden waardoor de bodem alsnog werd geschikt gemaakt voor het beoogde doel. Bij de toepassing van deze artikelen maakten gemeenten vaak gebruik van een door het toenmalige Ministerie van Infrastructuur en Milieu uitgegeven Handreiking.

Op grond van deze regels heeft zich de vaste praktijk ontwikkeld dat het bevoegd gezag ook in gevallen waarin er geen sprake was van ernstige verontreiniging in de zin van de voormalige Wet bodembescherming toch voorschriften aan de omgevingsvergunning verbond als sprake was van een situatie waarin de bodem op zodanige wijze was verontreinigd dat schade of gevaar was te verwachten voor de gezondheid van de gebruikers van het te bouwen bouwwerk. Het bevoegd gezag had de omgevingsvergunning voor het bouwen in deze gevallen op zichzelf ook kunnen weigeren, gelet op artikel 2.4.1 van de (Model-)Bouwverordening. Toch kon vaak worden volstaan met het verbinden van voorschriften aan de omgevingsvergunning omdat daarmee het verontreinigingsprobleem in voldoende mate kon worden ondervangen. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan voorschriften met de verplichting tot het aanbrengen van een damp- of isolerende laag onder het bouwwerk of het afgraven van grond en vervolgens aanbrengen van een schone laag.

Artikel 8 van de Woningwet is op grond van artikel 2.55, onder c, onder 3, van de Invoeringswet Omgevingswet komen te vervallen, waarmee ook de bouwverordening van rechtswege is vervallen. Artikel 2.4.1 van de Model-Bouwverordening is opgegaan in het generieke verbod om zonder omgevingsvergunning een bouwactiviteit te verrichten en het te bouwen bouwwerk in stand te houden en te gebruiken in de bruidsschat. Verder is verondersteld dat ook bovengenoemde praktijk van het verbinden van voorschriften aan de omgevingsvergunning voor het treffen van maatregelen of voorzieningen op grond van de regels over het verlenen van de omgevingsvergunning voor het bouwen van een bodemgevoelig gebouw op een bodemgevoelige locatie in de bruidsschat onverminderd zou kunnen worden voortgezet. Ook onder de Omgevingswet kan dat nog steeds nodig zijn. De eerdergenoemde veronderstelling over het kunnen continueren van deze praktijk is echter gedeeltelijk onjuist gebleken. In genoemde regels uit de bruidsschat is de vraag of de op grond van die regels vereiste omgevingsvergunning voor het bouwen van een bodemgevoelig gebouw op een bodemgevoelige locatie al dan niet kan worden verleend namelijk beperkt tot de toetsing aan het criterium van de toelaatbare kwaliteit van de bodem. Hieronder wordt op grond van artikel 22.30, eerste lid, van de bruidsschat de interventiewaarde bodemkwaliteit, bedoeld in bijlage IIA bij het Bal, verstaan. Van overschrijding van de toelaatbare kwaliteit van de bodem is op grond van artikel 22.30, tweede lid, van de bruidsschat sprake als de interventiewaarde bodemkwaliteit voor ten minste één stof in meer dan 25 m³ bodemvolume hoger is dan de interventie-waarde bodemkwaliteit. Artikel 2.4.1 van de Model-Bouwverordening zag echter ook op andere bodemverontreinigingen waardoor schade of gevaar is te verwachten voor de gezondheid van de gebruikers van het bouwwerk.

Op grond van artikel 5.34, eerste lid, van de Omgevingswet is het alleen mogelijk voorschriften aan de omgevingsvergunning te verbinden die nodig zijn voor de beoordelingsregels. De gevallen waarin het wenselijk is de praktijk uit de bouwverordening te continueren, betreffen echter ook 'andere bodemverontreinigingen' als hiervoor bedoeld, waarin geen sprake is van strijd met de aan de overschrijding van de toelaatbare kwaliteit van de bodem gekoppelde beoordelingsregel uit de bruidsschat. Toch kunnen er ook dan maatregelen nodig zijn met het oog op de gezondheid van de gebruikers van het bouwwerk. Gelet op de praktijk zoals die zich op grond van artikel 2.4.1 van de Model-Bouwverordening heeft ontwikkeld gaat het daarbij, vertaald naar het stelsel van de Omgevingswet, vooral om de volgende gevallen:

1. Gevallen waarin de bodem is verontreinigd met stoffen in een mate onder de toelaatbare kwaliteit van de bodem, maar boven de kwaliteitseisen voor de bodemfunctieklasse 'wonen' die op grond van het Besluit bodemkwaliteit zoals dat gold onder het oude recht, van toepassing waren.
2. Gevallen waarin de toelaatbare kwaliteit van de bodem niet wordt overschreden omdat:
  - a. niet is voldaan aan de eis dat sprake moet zijn van bodemverontreiniging in een bodemvolume van meer dan 25 m³; of
  - b. nog geen interventiewaarde bodemkwaliteit voor de betreffende verontreinigende stof is vastgesteld. Dit doet zich voor bij zogeheten opkomende stoffen als PFAS.

Het vorenstaande is aanleiding geweest voor het treffen van de aanvankelijk in artikel 1.10 van de Vangnetregeling, en thans in het voorgestelde artikel 22.13a van de Omgevingswet opgenomen overgangsrechtelijke voorziening. Op grond daarvan kunnen de mogelijkheden die er waren op grond van de bouwverordening worden gecontinueerd zolang een gemeente nog gebruik maakt van de regels uit de bruidsschat over het bouwen van een bodemgevoelig gebouw op een bodemgevoelige locatie. Daarbij bevat het tweede lid van het artikel de materiële norm voor het verbinden van voorschriften aan de omgevingsvergunning die vergelijkbaar is aan de norm die op grond van de bouwverordening pleegde te worden gehanteerd. Met de omzetting van het artikel van de Vangnetregeling naar het voorgestelde artikel 22.13a van de Omgevingswet is daarbij geëxpliciteerd dat het hier gaat om vergunningvoorschriften die afwijken van het generieke kader voor het verbinden van vergunningvoorschriften in artikel 5.34, eerste lid, van de Omgevingswet. In artikel 22.13a, eerste lid, is het toepassingsbereik van het artikel opgenomen dat aan de ene kant is gekoppeld aan het van toepassing zijn geweest van de betreffende bepalingen uit de bouwverordening onder het oude recht en aan de andere kant aan de gelding van genoemde regels uit de bruidsschat onder de Omgevingswet. Het moet gaan om situaties waarin op grond van het omgevingsplan alleen de betreffende regels uit de bruidsschat gelden voor het bouwen van een

bodemgevoelig gebouw op een bodemgevoelige locatie. Op het moment dat een gemeente over dit onderwerp in het omgevingsplan voor de betreffende locatie haar eigen regels heeft gesteld, in welke vorm dan ook (zelfstandig of in aanvulling op de regels uit de bruidsschat, bijvoorbeeld via een voorbereidingsbesluit met voorbeschermingsregels), kan van het artikel geen gebruik meer worden gemaakt. Uiterlijk aan het eind van de overgangsfase van het omgevingsplan, die tot 1 januari 2032 duurt, moet een gemeente de bruidsschat hebben omgezet naar een omgevingsplan dat aan alle eisen van de Omgevingswet voldoet. Binnen dat kader kan zij desgewenst ook de grondslag voor het verbinden van voorschriften in de gevallen als hier aan de orde integreren.

Tot slot wordt benadrukt dat het voorgestelde artikel 22.13a van de Omgevingswet geen verruiming biedt van de mogelijkheid om een omgevingsvergunning voor het bouwen van een bodemgevoelig gebouw op een bodemgevoelige locatie te weigeren. Het artikel bevat alleen de aanvullende mogelijkheid om voorschriften aan de omgevingsvergunning te verbinden in gevallen waarin er is voldaan aan de beoordelingsregels voor de omgevingsvergunning voor het bouwen van een bodemgevoelig gebouw op een bodemgevoelige locatie uit de bruidsschat. Als wordt voldaan aan die beoordelingsregels en met het verbinden van voorschriften onvoldoende soelaas kan worden geboden, is het bevoegd gezag op grond van artikel 5.32 van de Omgevingswet bevoegd de omgevingsvergunning te weigeren ingeval naar zijn oordeel sprake is van bijzondere omstandigheden die tot ernstige gezondheidsrisico's kunnen leiden.

P

Dit onderdeel voorziet in een ontbrekende overgangsrechtelijke bepaling voor het geval een projectbesluit de beoogde grondslag is voor een gevestigd of nieuw te vestigen voorkeursrecht. In de regeling voor het voorkeursrecht in hoofdstuk 9 van de Omgevingswet, zoals ingevoegd met de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet, is ervan uitgegaan dat een voorkeursrecht gevestigd kan worden op basis van een omgevingsplan, of een projectbesluit dat het omgevingsplan wijzigt. Met artikel 22.16, eerste lid, van de Omgevingswet, zoals ingevoegd bij de Invoeringswet Omgevingswet, is er echter in voorzien dat een projectbesluit gedurende de overgangsfase ook kan gelden als een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit. In dat geval is geen sprake van een directe wijziging van het omgevingsplan met een projectbesluit: toedeling van de nieuwe functie in het omgevingsplan is pas aan de orde als het omgevingsplan met het projectbesluit in overeenstemming wordt gebracht.

Het voorgaande betekent dat onbedoeld geen voorkeursrecht kan worden gevestigd als een nieuwe functie wordt toegedeeld middels een projectbesluit dat geldt als een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit. Het voorgestelde artikel 22.16, vierde lid, herstelt deze omissie. Het voorgestelde artikel 22.16, vijfde lid, voorziet er daarnaast in dat een eerder op basis van een omgevingsvisie, programma of voorkeursrechtbeschikking gevestigd voorkeursrecht, niet vervalt als tijdig een projectbesluit wordt vastgesteld dat geldt als een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit.

Artikel VII (Scheepvaartverkeerswet)

In artikel 2, zevende lid, van de Bekendmakingswet (Bmw) is geregeld dat bestuursorganen geen gebruikmaken van een ander publicatieblad dan het blad van het openbaar lichaam waartoe het bestuursorgaan behoort. In het onderhavige geval betekent dit dat het betreffende orgaan, genoemd in artikel 2 van de Scheepvaartverkeerswet, mededeling doet van zijn besluit in het publicatieblad, genoemd in artikel 1 of 2 Bmw, van het openbaar lichaam waartoe hij behoort. Via deze wijziging wordt artikel 32 van de Scheepvaartverkeerswet hierop aangepast.

Artikel VIII (Spoorwegwet)

Artikel 17, tweede lid, onder b, onder 2°, van de Spoorwegwet bevat abusievelijk een verwijzing naar de artikelen 11.6 en 11.11 van de Wet milieubeheer. De betreffende bepalingen zijn geïntegreerd in het stelsel van de Omgevingswet en om die reden komen te vervallen bij de inwerkingtreding van het stelsel, meer specifiek artikel 2.45, onderdeel AY, van de Invoeringswet Omgevingswet.

Artikel IX (Uitvoeringswet huurprijzen woonruimte)

A

Met dit artikel vervallen de aanduidingen *ao* tot en met *e* van artikel 1, eerste lid, van de Uitvoeringswet huurprijzen woonruimte. Dit artikellid bevat namelijk een opsomming van begripsbepalingen. Op grond van Aanwijzing 3.59, derde lid, van de Aanwijzingen voor de Regelgeving wordt in een dergelijke opsomming bij voorkeur geen nummering of lettering gehanteerd.

B

Met dit artikel vervalt de verwijzing naar onderdeel *g* van artikel 1, eerste lid, van de Wet op het overleg huurders verhuurder. Dit betreft een foutieve verwijzing. De lettering in artikel 1, eerste lid, van de Wet op het overleg huurders verhuurder komt namelijk te vervallen bij inwerkingtreding van artikel XVI van deze wet.

C

Met dit artikel vervalt de verwijzing naar onderdeel *f* van artikel 1, eerste lid, van de Wet op het overleg huurders verhuurder. Dit betreft een foutieve verwijzing. De lettering in artikel 1, eerste lid, van de Wet op het overleg huurders verhuurder komt namelijk te vervallen bij inwerkingtreding van artikel XVI van deze wet.

D

Via artikel 1.1, onderdeel *N*, van de Aanvullingswet natuur Omgevingswet is de opsomming opgenomen in artikel 4.20 van de Omgevingswet uitgebreid en de lettering aangepast. Per abuis is nagelaten om de artikelen 7, tiende lid, 10, eerste lid, en 13, vijfde lid, van de Uitvoeringswet huurprijzen woonruimte op deze wijzigingen af te stemmen. Hierdoor wordt in de genoemde artikelleden foutief verwezen naar de Europese zeehondenregelgeving in plaats van naar de richtlijn energieprestatie van gebouwen. Met deze wijzigingsopdracht wordt de verwijzing in deze artikelen gecorrigeerd.

E

Met dit artikel vervalt de verwijzing naar onderdeel *d* van artikel 1, eerste lid, van de Wet op het overleg huurders verhuurder. Dit betreft een foutieve verwijzing. De lettering in artikel 1, eerste lid, van de Wet op het overleg huurders verhuurder komt namelijk te vervallen bij inwerkingtreding van artikel XVI van deze wet.

F

Op grond van artikel 53a van de Uitvoeringswet huurprijzen woonruimte zendt de minister binnen vijf jaar na inwerkingtreding van de wet aan de Staten-Generaal een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van deze wet in de praktijk. Dit artikel is ingevoegd met artikel I, onderdeel *N* van de Wet van 6 juni 2018 tot wijziging van de Uitvoeringswet huurprijzen woonruimte in verband met een verdere modernisering van de Huurcommissie en met de introductie van een verhuurderbijdrage (Stb. 2018-172). Artikel I, onderdeel *N*, van die wet is in werking getreden met ingang van 1 januari 2019.⁶ Omdat de wet inmiddels langer dan vijf jaar geleden in werking is getreden, heeft artikel 53a geen materiële werking meer. Daarom wordt voorgesteld om artikel 53a te laten vervallen.

Artikel X (Wet administratieve rechtspraak BES)

Artikel 2, eerste lid, onderdeel *d*, van de Wet administratieve rechtspraak BES kan komen te vervallen. Het is niet nodig om de op Bonaire, Sint Eustatius en Saba gevestigde stembureaus en de op Bonaire voor Tweede Kamer- en Europees Parlementsverkiezingen in te stellen hoofdstembureaus uit te zonderen van het in artikel 2, eerste lid, van de Wet administratieve rechtspraak BES gedefinieerde bestuursorgaanbegrip. De genoemde bestuursorganen geven geen

---

⁶ Besluit van 6 juli 2018, houdende vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van de wet van 6 juni 2018 tot wijziging van de Uitvoeringswet huurprijzen woonruimte in verband met een verdere modernisering van de Huurcommissie en met de introductie van een verhuurdersbijdrage, Stb. 2018, 251.

beschikkingen af in de zin van artikel 3, eerste lid, van die wet. Het onderdeel is daarom zinledig. Nu de uitzondering van de stembureaus en hoofdstembureaus van het bestuursorgaanbegrip op Bonaire, Sint Eustatius en Saba geen enkel doel dient, kan die uitzondering zonder probleem komen te vervallen. De in het Europees deel van Nederland ingestelde stembureaus en hoofdstembureaus zijn overigens ook bestuursorganen, maar dan in de zin van artikel 1:1, eerste lid, onderdeel a, van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel XI (Wet bevordering eigenwoningbezit)

Met dit artikel vervallen de aanduidingen a tot en met s van artikel 1, eerste lid, van de Wet bevordering eigenwoningbezit. Dit artikellid bevat namelijk een opsomming van begripsbepalingen. Op grond van Aanwijzing 3.59, derde lid, van de Aanwijzingen voor de Regelgeving wordt in een dergelijke opsomming bij voorkeur geen nummering of lettering gehanteerd. Daarnaast wordt met dit artikel de Wet bevordering eigenwoningbezit afgestemd op de portefeuillevordering van het kabinet Schoof. Daartoe wordt in artikel 1, eerste lid, 'Onze Minister voor Wonen, Wijken en Integratie' vervangen door 'Onze Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening'.

Artikel XII (Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek)

Met dit artikel vervallen de aanduidingen a tot en met d van artikel 1, eerste lid, van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek. Dit artikellid bevat namelijk een opsomming van begripsbepalingen. Op grond van Aanwijzing 3.59, derde lid, van de Aanwijzingen voor de Regelgeving wordt in een dergelijke opsomming bij voorkeur geen nummering of lettering gehanteerd. Daarnaast zijn de begripsbepalingen in alfabetische volgorde geplaatst. Vanwege het behoud van overzichtelijkheid is ervoor gekozen om het artikellid opnieuw vast te stellen.

Artikel XIII (Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering)

A, B en C

Als gevolg van het wetsvoorstel vereenvoudiging huurtoeslag⁷ wordt het begrip "rekenuur" geschrapt uit artikel 13 van de Wet op de huurtoeslag. Per abuis is verzuimd om in dat wetsvoorstel te voorzien in aanpassing van de verwijzingen in artikel 475da van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. De in dit artikel voorgestelde wijzigingen voorzien daar alsnog in.

Bij de formulering van deze wijzigingen is uitgegaan van artikel 475da van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zoals dat komt te luiden na inwerkingtreding van het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet verlaging eigen bijdrage huurtoeslag en de Wet op de huurtoeslag.⁸

Artikel XIV (Wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers)

Met dit artikel vervalt de verwijzing naar onderdeel g van artikel 1, eerste lid, van de Huisvestingswet 2014. Dit betreft een foutieve verwijzing. De lettering in artikel 1, eerste lid, van de Huisvestingswet 2014 is namelijk vervallen bij de inwerkingtreding van de Wet betaalbare huur.

Artikel XV (Wet goed verhuurderschap)

Met deze wijziging vervalt de verwijzing naar onderdeel k van artikel 1, eerste lid, van de Huisvestingswet 2014. Dit betreft een foutieve verwijzing. De lettering in artikel 1, eerste lid, van de Huisvestingswet 2014 is namelijk vervallen bij de inwerkingtreding van de Wet betaalbare huur.

Artikel XVI (Wet op het overleg huurders verhuurder)

Met dit artikel vervallen de aanduidingen a tot en met g van artikel 1, eerste lid, van de Wet op het overleg huurders verhuurder. Dit artikellid bevat namelijk een opsomming van begripsbepalingen.

---

⁷ Kamerstukken I, 2024/25, 36 311, A.

⁸ Kamerstukken I, 2024/25, 36 608, A.

Op grond van Aanwijzing 3.59, derde lid, van de Aanwijzingen voor de Regelgeving wordt in een dergelijke opsomming bij voorkeur geen nummering of lettering gehanteerd.

Artikel XVII (Wet privatisering ABP)

A, onder 1, C, D en E

Voorgesteld wordt om een groot aantal bepalingen die specifiek betrekking hebben op de privatisering van het ABP per 1 januari 1996 te laten vervallen. Deze artikelen, alsmede enkele begripsbepalingen, zijn materieel uitgewerkt en kunnen, gegeven de toekomstige transitie ter uitvoering van de Wet toekomst pensioenen, mogelijk onduidelijkheid veroorzaken.

A, onder 2 en B

Met deze wijzigingsopdrachten wordt de Wet privatisering ABP afgestemd op de portefeuillevordering van het kabinet Schoof. Daartoe wordt in artikel 1 'Onze Minister van Veiligheid en Justitie' vervangen door 'Onze Minister van Justitie en Veiligheid' en wordt in artikel 2 'Onze Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen' vervangen door 'Onze Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap'.

Artikel XVIII (Wet van 29 juni 2006 tot wijziging van de Wet bevordering eigenwoningbezit (afschaffing van de correctie verzamelinkomen) (Stb. 2006, 306))

In de artikelen II en III van de Wet van 29 juni 2006 tot wijziging van de Wet bevordering eigenwoningbezit (afschaffing van de correctie verzamelinkomen) (Stb. 2006, 306)) wordt verwezen naar de Wet bevordering eigenwoningbezit. Omdat met artikel XI van dit voorstel de aanduidingen a tot en met s uit artikel 1, eerste lid, van de Wet bevordering eigenwoningbezit vervallen, moeten de verwijzingen in deze wet worden aangepast. Deze wijzigingsopdracht strekt daartoe. Voorgesteld wordt om de verwijzing naar specifiek onderdeel o en onderdeel p in respectievelijk artikel II en artikel III te schrappen.

Artikel XIX (Wet van 24 maart 2021 tot wijziging van boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, de Uitvoeringswet huurprijzen woonruimte en de Woningwet (tijdelijke huurkorting)(Stb. 2021, 162))

Deze wet is materieel uitgewerkt sinds 1 januari 2022. Om die reden wordt voorgesteld om de wet in te trekken.

Artikel XX (Wet van 7 juli 2021 tot wijziging van de Huisvestingswet 2014, de Woningwet, Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek en de Overgangswet nieuw Burgerlijk Wetboek naar aanleiding van de evaluatie van de herziene Woningwet en om de mogelijkheden voor tijdelijke huurovereenkomsten te verruimen (Stb. 2021, 425))

Deze wet is materieel uitgewerkt sinds 1 januari 2023. Om die reden wordt voorgesteld om de wet in te trekken.

Artikel XXI (Wet vaste huurcontracten)

Met deze wijzigingsopdracht wordt de Wet vaste huurcontracten afgestemd op de portefeuillevordering van het kabinet Schoof. Daartoe wordt in artikel III 'Onze Minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening' vervangen door 'Onze Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening'.

Artikel XXII (Woningwet)

A

Artikel 48, eerste lid, van de Woningwet verwijst naar artikel 48, tiende lid, van die wet. Dit betreft een foutieve verwijzing. Met deze wijzigingsopdracht wordt de verwijzing in dit artikel gecorrigeerd.

B

Artikel 59 van de Woningwet verwijst naar artikel 31, vierde lid, van die wet. Echter, dit vierde lid is met de Wet bestuur en toezicht rechtspersonen vernummerd naar het derde lid.⁹ Dit maakt dat de verwijzing in artikel 59 niet langer juist is. De verwijzing wordt hersteld door het vierde lid aan te passen naar het derde lid.

C

Op grond van artikel 152b van de Woningwet zendt de minister uiterlijk 1 oktober 2024 aan de Staten-Generaal een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van de krachtens artikel 3 van de Woningwet gestelde regels. Nu de datum van 1 oktober 2024 in het verleden ligt, is artikel 152b materieel uitgewerkt. Daarom wordt voorgesteld het artikel te laten vervallen.

Artikel XXIII (Wet waardering onroerende zaken)

In dit artikel wordt een omissie hersteld. In de Invoeringswet Omgevingswet is in de betreffende artikelen geregeld dat de vergunning van artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) wordt vervangen door een vergunning voor een bouwactiviteit als bedoeld in artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet. Echter, met de inwerkingtreding per 1 januari 2024 van de Wet kwaliteitsborging voor het bouwen is de vergunningsplicht voor bouwactiviteiten die vallen onder gevolgklasse 1 komen te vervallen. Voor bouwactiviteiten die vallen onder gevolgklasse 1 geldt een meldplicht voordat met de bouwactiviteiten wordt begonnen en een gereedmeldingsplicht voordat het betreffende bouwwerk in gebruik wordt genomen. In dit wijzigingsartikel wordt aangesloten bij de gereedmeldingsplicht als moment wanneer de betreffende normen gaan gelden of ophouden te gelden. In artikel 2.17, tweede lid, van het Besluit bouwwerken leefomgeving staat omschreven welke bouwactiviteiten vallen onder gevolgklasse 1. De wijziging betreft een omzetting van artikel 1.4 van de Vangnetregeling Omgevingswet.

Artikel XXIV (inwerkingtreding)

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld. Er wordt gestreefd naar inwerkingtreding met ingang van 1 juli 2026.

Artikel XXV (citeertitel)

De citeertitel van de wet is 'Verzamelwet VRO-BZK', met vermelding van het jaartal van het Staatsblad waarin zij zal worden geplaatst. Indien de wet in werking treedt met ingang van 1 juli 2026, zal de citeertitel 'Verzamelwet VRO-BZK 2026' zijn.

De Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening,

Mona Keijzer

---

⁹ Wet van 11 november 2020 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek in verband met de uniformering en de verduidelijking van enkele bepalingen omtrent het bestuur en de raad van commissarissen van rechtspersonen (Wet bestuur en toezicht rechtspersonen) (Stb. 2020, 507).